

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 130/2026
10.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном поступку против малолетног сада пунолетног АА, због кривичног дела изнуда у покушају из члана 214. став 1. у вези члана 30. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА - адвоката Марјана Антића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Врању Км.бр. 28/24 од 24.03.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кжм1 бр. 54/25 од 20.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА - адвоката Марјана Антића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Врању Км.бр. 28/24 од 24.03.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кжм1 бр. 54/25 од 20.08.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, док се захтев за заштиту законитости у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању Км.бр. 28/24 од 24.03.2025. године према малолетном сада пунолетном АА, поред малолетног сада пунолетног ББ, изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства која мера може трајати најмање 6 месеци, а најдуже 2 године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку. Истим решењем одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву малолетног сада пунолетног оштећеног, а како је то ближе одређено у изреци.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кжм1 бр. 54/25 од 20.08.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца малолетних сада пунолетних ББ и АА и решење Вишег суда у Врању Км.бр. 28/24 од 24.03.2025. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац малолетног сада пунолетног АА, због повреде закона, са предлогом да Врховни суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 78. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац малолетног сада пунолетног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 78. став 2. и члана 40. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица налазећи да, у конкретном случају, према малолетном сада пунолетном АА који је у току поступка постао пунолетан, не постоји могућност изрицања васпитне мере од стране првостепеног суда, односно задржавње изречене васпитне мере од стране другостепеног суда, те да је било неопходно према малолетнику обуставити поступак.

Одредбом члана 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица (у даљем тексту “ЗМ“), прописано је да ће веће решењем обуставити поступак у случајевима када суд на основу члана 354. тачка 2. и 3. ЗКП доноси пресуду којом се оптужба одбија или којом се оптужени ослобађа од оптужбе у смислу члана 355. ЗКП, као и кад нађе да није целисходно изрећи малолетнику казну нити васпитну меру.

Изнети наводи захтева браниоца малолетног сада пунолетног АА су неосновани.

На наведену повреду закона одбрана малолетног сада пунолетног АА указивала и у жалби изјављеној против првостепене одлуке, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу решења, на страни 3. став пет и страни 4. став један дао довољне и јасне разлоге које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Уједно Врховни суд указује да је одредбом члана 78. став 2. ЗМ прописан је факултативни основ за обустављање поступка, те сходно томе веће може решењем обуставити поступак између осталог када нађе да није целисходно изрећи малолетнику казну, нити васпитну меру, дакле само у случају када суд нађе да су испуњени услови,

али како је, суд у конкретном случају, нашао да су испуњени услови за изрицање васпитне мере, то доношењем решења којим је изречена васпитна мера појачан надзор од стране родитеља окривљеног малолетника, по оцени Врховног суда није учињена повреда закона из члана 78. став 2. ЗМ приликом доношења одлуке о кривичној санкцији, а како се то неосновано истиче у поднетом захтеву за заштиту законитости.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Наиме, бранилац малолетног сада пунолетног у преосталом делу захтева за заштиту законитости указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП наводима којима износи сопствену оцену изведених доказа и то исказа оштећеног ВВ и сведока ГГ, као и одбране малолетног сада пунолетног АА, те додатно истичући да суд приликом одлучивања није довољно ценио исказе сведока који су били присутни приликом догађаја, износећи своју верзију догађаја и своје чињеничне закључке другачије од оних утврђених побијаним одлукама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која у поступку има, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходно њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца малолетног сада пунолетног АА, у наведеном делу оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић